

SOLIDARNOST MALO DRUGAČE

Tečemo

Kako pretečeni kilometri spreminjajo svet

▶ S pripravami na tek smo začeli že lanskega aprila, mesec pozneje pa smo pridno tekli in seštevali pretečene kilometre. S pretečenimi kilometri sodelujočih z vseh udeleženiš šol imamo tako namen skleniti krog solidarnosti okrog planeta Zemlje (40.075 kilometrov). Samo na naši šoli se lahko pohvalimo s kar 2.784 kilometri in 350 metri, ki smo jih lani pretekli v solidarnostne namene. Tekli smo v sklopu športnega dne, pri urah športne vzgoje in tudi med podaljšanim bivanjem. Pohvalimo se lahko s kar največ pretečenimi kilometri in tako smo postali tekaško najbolj solidarna matična šola.

S svojo solidarnostjo smo pripomogli ozaveščati politike in širšo javnost v Sloveniji o problematiki podnebnih sprememb v državah v razvoju. S svojimi odpovedmi v vsakdanjem življenju pa smo pripomogli tudi k zmanjšanju podnebnih sprememb.

Učenci so bili za projekt (pripravljala ga Slovenska Karitas) zelo motivirani, so pa izpostavili, kaj bodo pretečeni kilometri spremenili na tem svetu, kaj se bo spremenilo v Afriki in kako bo ta tek pomagal podnebnju.

Kljub temu, da je pojem solidarnost učencem dokaj tuj in težko razumljiv, so zelo hitro dojel pomen teka in imeli nešteto zamisli o tem, kaj vse bi lahko naredili za podnebje in koga vse bi privabili na naš tek.

Prijaznejši do narave

S skupnimi zamislimi smo napisali vabila krajanom, staršem in drugim prostovoljnimi udeležencem teka, jih pred tekom pozdravili in se z njimi pogovorili o namenu teka, jim predali propagandne liste, ki so si jih pripeli za majico, saj so tako o namenu svojega teka ozaveščali še vse druge udeležence teka na lepo sončno sobotno dopoldne.

In bilo jih je veliko, saj smo za naše srečanje izbrali kar delovno soboto (7. maja lani), ko je potekal tudi 55. pohod Ljubljana Pot ob žici. Veliko ljudi si nas je z zanimanjem ogledovalo, spraševali so učence o namenu teka, oni pa so jim vneto prigovarjali o skrbi za okolje, podnebnju, govorili so o dečku Nangiru, ki je ostal brez svojih koz in zato težko preživi svojo družino ...

Po teku se je veliko učencev odločilo, da bodo tudi živeli skromnejše in naravi prijaznejše življenje in bili tako solidarni do zemlje in vseh prebivalcev planeta, še posebno do revnih, ki jih onesnaževanje in naravne katastrofe najbolj prizadenejo, saj nenadajne to pomeni tudi solidarnost in odgovornost do prihodnjih rodov.

Na Osnovni šoli Vrhovci Ljubljana smo se v preteklem šolskem letu pridružili mednarodnemu projektu ozaveščanja in izobraževanja za razvoj, z naslovom »V smeri podnebne pravičnosti v državah v razvoju, s poudarkom na podсахarski Afriki« in tako tudi sodelovali pri »Teku podnebne solidarnosti«.

Tudi v tem šolskem letu smo pretekli že veliko kilometrov. Učenci se še vedno navdušujejo nad tekom, kot tudi nad takšno obliko nesebične pomoči ter ozaveščanjem drugih o pereči podnebni problematiki.

Tek vpletamo v redno športno vzgojo, v podaljšano bivanje, med odmori, na tabore, v športne dneve ali dneve, namenjene zdravju in zdravemu načinu življenja. Redno se udeležujemo tekaških krossov, maratonov in pohodov ter s »podnebnimi majicami«, ki so jih učenci naredili sami, opozarjamo na perečo podnebno problematiko.

Male odločitve, velike spremembe

Tako je tek postal naše vodilo, še ena izmed poti k skrbi zase, za svoje fizično in duševno zdravje, poleg tega pa smo ga obogatili s solidarnostnimi nameni.

Z »malimi tekači« vam sporočamo, da bomo veliko naredili že, če se bomo začeli spraševati, razmišljati o ljudeh v revnih državah, ki jih posledice podnebnih sprememb najbolj prizadenejo. Sprejmimo odločitve, da bomo poskušali zmanjšati svoj negativni vpliv na podnebne spremembe s tem, da bomo pazili, koliko vode bomo porabili pri tuširanju, da bomo ugašali vse elektronske naprave in jih ne bomo puščali v stanju pripravljenosti, da bomo poskusili čim pogosteje uporabljati javni prevoz, kolo ali pa bomo hodili peš, da bomo s preudarnim nakupovanjem poskusili povzročiti čim manj odpadkov ...

Zamisli je veliko in morda se je tudi vam utrnila kakšna. Srčno upam, da se bodo naše ideje obdržale v otroških srcih in glavah še dolgo potem, ko bo spomin na naš tek zbledel, dejanja pa bodo vendarle ostala ...

Deček Nangiro

Zgodba dečka Nangira nas spomni na vse, kar sicer že vemo, a radi pozabljamo. Osnovna človeška celica je družina in prav vsak član ima svojo nalogo, ki jo mora opravljati, nanjo mora biti ponosen in to mu mora dati svojo vrednost. Deček Nangiro v svoji afriški družini skrbi za koze, na to delo je zelo ponosen, saj so koze v Afriki veliko vredne, ker predstavljajo pomemben vir prehrane za ljudi. Vendar, žal, koze zaradi nezadostne količine padavin poginjajo in pri dečkovi družini imajo le še dve kozi, ki jim omogočata preživetje. Deček Nangiro s skrbjo za kozi pripomore k družinski sreči in s tem tudi k vaški, v njihovi vasi si med seboj pomagajo in skrbijo drug za drugega. Njegova velika želja je, da bo nekoč – tako kot njegov oče – tudi sam kot pripadnik afriškega plemena veliko pripomogel k blaginji svojega plemena in vasi.